

ОБРАЗ ПРИРОДИ В НІМЕЦЬКИХ БАЛАДАХ

Доп. – Фурсова О., ПР-33
Наук. кер. – ст.викл. Чепелюк А.Д.

Балади є одним з найдавніших і найпоширеніших літературних жанрів, як в народній творчості, так і у творчості видатних німецьких письменників.

Пісні-балади відображають психологію, мораль, естетику різних поколінь. У міфологічному перетворенні персонажів, персоніфікації образів природи художньо передані давні анімістичні уявлення людини, її «зрідненість» з навколишнім світом. Разом з тим, поширена у багатьох творах метаморфоза персонажів слугує для поглиблення змалювання трагізму, емоційного впливу на персонажа.

Для низки ранніх творів характерні міфологічні мотиви, які засвідчують дуже давнє їх побутування серед народу, задовго до визнання і засвоєння їх художньою літературою. У народній баладі набули свого відображення не лише найважливіші історичні події, соціальні відносини між людиною та суспільством, побутові й особисті стосунки, але й найважливіші риси власне людського буття, що виявлялися протягом різних епох, в умовах різних суспільно-економічних формацій.

У поезії даного жанру використовуються відповідні художні засоби, тому наше завдання вивчення мистецької сутності поетичного слова полягає в їх описі, систематизації. Базуємося на тому, що вибір поетичних тем, їх опрацювання, лексика, поетичний синтаксис, ритміка у кожному епоху й у кожного поета підкоряються певному загальному формотворчому принципу або художньому закону. Проведене дослідження дозволяє показати загальні закономірності творення літературно-мистецького факту, продемонструвати особливості балад певної історичної епохи. Художні засоби, вся образність поетичної мови можуть виступати носіями різноманітних психологічних станів

поетів чи ліричних героїв, навіювати певні настрої, вводити читача у внутрішній світ автора, допомагати реципієнтові розібратися у власній душі, своїх настроях, емоціях. Полісемантичність і поліфункціональність цих образів в експлікації поетичного слова при збереженні їх смислових стрижнів та одночасному зміщенні прямих акцентів, переході один в одного, ліквідації чітких кордонів між ними найкращим чином показують, що вони є найбільш ємними і виправданими засобами вираження станів екзистенції.

У загальних рисах у німецькій народній баладі виділяють наступні жанрові різновиди. По-перше, це велика група фантастично-міфологічних балад, де головні герої зіштовхуються з містичними та фантастичними істотами, з надприродними силами. Весь різнобарвний, чарівний, містичний світ постає перед нами у трагічних конфліктах, супротивах людини та природи. Основою цих балад є звички народу, його уявлення, середовище існування, стародавні язичницькі вірування.

Друга група балад – це любовні балади, третя – балади з яскраво вираженими соціальними конфліктами.

У баладах, що були нами досліджені, спостерігається не просто описання природи, її красот та різнобарвності; тут природа виступає дійовою особою, основною складовою частиною, персоніфікованим героєм, головним («Erlkönig», «Wassermanfrau») чи другорядним («Der Fischer», «Der Hangeschuch»). І саме наявність таких образів підсилює звучання почуттів, відчуттів, світосприйняття людини у баладах.

РАМКОВА КОНСТРУКЦІЯ В НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

Доп. – Марченко І., ПР-32

Наук. кер. – ст.викл. Чепелюк А.Д.

Поняття рамкова конструкція (РК), незважаючи на широке вживання в сучасній лінгвістиці, з'явилося й використовується переважно в області синтаксису, де цей термін розуміється як роз'єднання тісно пов'язаних між собою лексико-

Сумський державний
університет
БІБЛІОТЕКА

Укретна
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНСТИТУТ
Чигальний вул.